

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 226

TARRAGONA, DIMECRES, 14 D'ABRIL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

LLIBERTAT commemora el 14 d'abril homenatjant Lluís Companys, el ferm lluitador de la causa antifeixista que amb el seu sacrifici i abnegació ha fet possible el redreçament de Catalunya.

EDITORIAL

Fa sis anys. El 14 d'abril. Un home, Companys, amb uns quants amics, baixava Rambla avall. La gent se'l mirava; què hi veia en aquell rostre que inconscientment el seguia? Seria la seva mirada decidida o el seu gest enèrgic? Seria aquest halo misteriós que envolta els éssers superiors?

Un amic el para, on vas?, pregunta. Segueix, és la resposta. I la gent sent aquestes paraules com un ordre. I segueix. El petit grup va engrossant. La multitud li fa pas respectuosament. Té la intuïció que quelcom de transcendental ha de passar. I tot és preguntar-se: On va Companys?

Arriben al carrer Ferran, i Companys, sense una indecisió, sense un moment de dubte cap allí es dirigeix. Augmenta la tensió dels que l'envolten. I la pregunta és cada vegada més ansiosa: On va Companys?

Carrer Ferran amunt van Companys i els seus. Ara ja és un grup compacte el que el segueix. Ara ja tenen la certesa que van a viure un moment històric, un moment transcendental, com si el temps passat s'esvaïa i un nou horitzó prenyat d'il·lusions s'obria.

Plaça de Sant Jaume. Companys, fermesa i voluntat, sense cap vacil·lació es dirigeix cap a Casa la Ciutat. En traspasar la porta, els urbans es quadren. Què han vist en ell?

El grup que el seguia, resta a la plaça. Passen uns minuts, no gaires. Què passarà?, pregunta impacient el poble. L'espera li sembla interminable. Finalment, aaaaa... exclama tot el poble amb un clam unànim.

I és fa el silenci. L'emoció domina tots els cors. I Companys surt al balcó. I amb un gest ampli, que posa en major tensió la multitud, comença: CIUTADANS!...

S'ha proclamat la República. La monarquia el xorca i vil ha estat enfonsada. El gest d'un home, Companys, l'occi.

I des de llavors, Catalunya, — si n'han passat de coses en sis anys! — ha trobat sempre en Companys, l'home que amb el seu gest ampli li ha sabut assenyalar el camí.

Per això, avui, "LLIBERTAT", en commemorar la proclamació de la segona República ha cregut que la millor commemoració que es podria fer era retre un fervent i càlid homenatge a LLUIS COMPANYS, l'home del 14 d'abril.

Ara més que mai diem al President: Per Catalunya, PRESENT!

IMPRESSIONS

Un poble: Catalunya

Un President: Companys

Hi ha noms que mai poden esborrar-se de la consciència. Hi ha actituds que sempre sobresurten d'entre els fets i passatges de la història. Fixeu-vos però ciutadans que sempre les actituds van acompanyades d'un nom. I aquest nom a la vegada necessita per a esdevenir immortal d'aquelles actituds. Un nom, un poble: Catalunya. Una actitud, un home, un President: Lluís Companys.

Avui, 14 d'abril, "LLIBERTAT" surt a la palestra amb el nom sagrat de "LLUIS COMPANYS" homenatjant així al primer català que va proclamar la República. La causa de l'homenatge i de la nostra adhesió més entusiàstica al President de Catalunya no es redueix exclusivament a la gesta personal d'aquell 14 d'abril prenyat d'esperances i curull d'ingenuïtats que més tard hem pagat sobradament, no. Lluís Companys a partir d'aquella data i particularment després de la mort del cabdill Francesc Macià, s'ha consagrat amb cos i ànima al govern de Catalunya i han estat precisament els seus esforços, la seva capacitat de treball, la seva visibilitat política, el seu gran amor a Catalunya, la seva característica discreció els exponents bàsics, raó de la seva personalitat. Des de que Companys és al Palau de la Generalitat Espanya i Catalunya han sofert trasbalsos polítics d'una profunditat insospitada, i no obstant ell sempre ha estat al seu lloc. Mai ha defugit responsabilitats ni sacrificis. No volem fer història per que aquesta història l'ha escrita el mateix President amb la seva actitud digna i clara.

Avui Catalunya i Espanya viuen altra vegada una profunda convulsió. El nostre poble però cada dia, cada hora, cada minut repeteix amb paraula segura, conscient i responsable: President Companys. Present!

Catalunya no demana al seu President ni explicacions ni compte: de cap mena, exigeix del seu cabdill ordres per a complir-les immediatament. Al redós de Lluís Companys no hi ha possibilitat ni d'extremismes vermells, ni de jocs exclusivistes. El President de Catalunya és deu al seu poble i sap quines són les aspiracions màximes dels seus ciutadans.

La desfalleça d'aquells pobles que tenen un President com Lluís Companys ni és justificada ni té cap lògica explicació. Catalunya té un President. Amunt catalans!

A les vostres ordres President! Maneu i el poble que vos heu enlairat i dignificat complirà al peu de la lletra les vostres consignes!

CRIT

El símbol de Catalunya

Totes les hores greus i difícils que es presenten en un poble, necessiten un home que serveixi d'aglutinant. Tots els pobles, totes les dificultats, que dissortadament sofreixen un poble, precisen un geni; tot ideal, tot programa, tot organització i en fi, tot moviment li urgeix una Bandera, en els plecs de

la qual hi hagi la popularitat d'un Poble.

Per això, avui que commemorem un 14 d'abril gloriós i llunyà, vull recordar que nosaltres, els catalans, tenim una Bandera, un Geni i un Home, LLUIS COMPANYS, digníssim President de la Generalitat de Catalunya.

Figura excelsa, història insuperable la viscuda i la que actualment viu. La seva vida ha estat i segueix essent un veritable calvari i el seu martirologi és tant abundant i la intervenció de la seva persona tan necessària que tots els catalans seriem indignes de dir-nos CATALANS, si no imposàvem el seu nom per damunt de Partits i organismes sindicals.

Actualment el nom de Companys, significa Catalunya i tots els cata-

lans sense diferència de matitzacions li devem respecte, i aquells que pensin desacreditar o difamar el seu nom, rebran la repulsa d'un Poble, que vol i sap honrar els seus homes, i els qui creuen poder substituir o desplaçar la seva figura, trobaran en front tot aquest Poble que s'hi oposarà.

Honorable President, tireu endavant la vostra tasca, sense debilitat, puix teniu tot un Poble que us segueix i espera de la vostra cla-

ridència la salvació i redempció de Catalunya en els greus moments que viu.

Sou el nostre símbol, nostre geni i la nostra bandera; al vostre costat estem tots, disposats a donar la nostra sang, puix que per damunt de Partits i Sindicals hi ha la figura excelsa del nostre Honorable President de Catalunya el CIUTADA LLUIS COMPANYS.

JOAN RODRIGUEZ

AQUELL 14 D'ABRIL

L'esclat d'entusiasme que produí, en tots els esperits verament lliberals i democràtics de les terres l'ibèria, la rotunda victòria obtinguda en les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931, lluny d'afeblir-se, havia pujat de tò i el cervell feia esforços extraordinaris per a contenir els nervis, que havien arribat a la tensió més alta.

El país era republicà. La prova era ben recent i, tant com recent, aclaparadora. No hi havia, per tant, dret a que els nostres destins, els destins del poble, seguisin a mans d'un rei i, menys encara, d'un rei que feia mans i mànigues de la Constitució del país.

Els missatgers corrien d'un poble a l'altre per tal de coordinar un pla de conjunt per a implantar el nou règim que esperava el poble; ni això, però, fou necessari.

Als voltants del migdia d'aquell 14 d'abril gloriós va arribar a Tarragona la nova de que Francesc Macià, des del balcó del palau de la Diputació barcelonina, acabava de proclamar la República Catalana i que Lluís Companys l'havia precedit des de l'Ajuntament. I, com si això fos una ordre per a tots els catalans, la Junta Revolucionària d'aquesta ciutat organitzà ràpidament la manifestació que, portant al davant els nous consellers municipals elegits pel poble s'apoderà de l'Ajuntament, nomenà el seu primer alcalde — un militant d'Acció Catalana Republicana — que anà a exigir, no hi ha cap altra paraula, en nom del poble, a les autoritats del règim caigut, reunides en Junta a la Comandància Militar, que resgnessin els seus Homs de comandament els que no estessin disposats a acatar la voluntat del poble. I així es va complir i el Govern civil i la Presidència de la Diputació, convertida des d'aquell moment en Comissaria Delegada de la Generalitat, passaren a mans de dos altres republicans amics nostres.

Aleshores les dues gran Sindicals de la nostra terra no feien política, però els obrers que les integraven eren, en sa immensa majoria, homes d'esquerra, socialistes i republicans de tots els matisos, homes que sentien els ideals alliberadors, que propugnaven per una societat nova, més justa, més humana, que veien en la República el camí natural de la seva ascensió i que havien constituït un bloc compacte per tal d'arribar a la consecució del seu programa sense sotrac, sense vessaments de sang inútils, per mitjà d'una constant i ininterrompuda evolució emancipadora.

Els homes de la segona República cometeren, però, un error que ha estat de fatales conseqüències per a tots, el d'enlairar a la Presidència a un home procedent del camp monàrquic i arrenglerat a les nostres files per despit, no volem tacar aquestes planes amb el seu nom, avui ja repudiat per tots; ell fou el qui donà entrada a les dretes disfregades a les altes esferes del poder i d'allí ens han vingut totes les posteriors malvestats.

El que el 10 d'agost del 1933 fou possible d'ofegar gairebé instantàniament per l'energia del Cap del Govern, havia de reproduir-se més tard i amb moltes més probabilitats d'èxit.

Homes que es deien republicans, algun d'ells procedent del camp anarquista, comencaren a sembrar la discòrdia dintre els nostres rengles i les eleccions generals del

1934 s'encarregaren d'obrir-nos els ulls a la realitat.

Les dretes, mestresses de tots els ressorts del poder, comencaren a fer-se sentir d'una manera especial a Catalunya anul·lant els més dels aventatges que ens havien estat atorgats en el nostre Estatut i arribà el moment en què es parlà de prendre'n l'ordre públic i... vingué el 6 d'octubre del 1934.

Companys, el nostre volgut President Companys, des del mateix palau de la Generalitat on havia estat arborada la primera bandera republicana de la segona República, feia una crida apremiant al poble perquè s'apressés a defensar aquella bandera i les institucions nostrades, la seva veu, però, es perdia en el buit per culpa d'aquells que tenien més obligació de secundar-lo i per la manca de valentia de certs elements amb els quals creia comptar.

I les presons espanyoles s'engoliren els nostres homes més destacats i el poble sentí novament la necessitat de renegar la seva unió sagrada i hagué d'esperar el 16 de febrer del 1936 per a palesar novament i de manera ben ferma, quina era la seva voluntat i quins els seus anhels.

Companys tornà altra volta a ésser el President de Catalunya, el nostre President, i el 19 de juliol del mateix any, quan els militars traidors es llançaren al carrer per a arrebaixar-nos de nou el que tant ens havia costat d'obtenir, la veu del President Companys fou oïda a tots els indrets de la nostra terra i caigueren d'un cop, i per sempre, totes les oligarquies.

Hem dit per sempre i no volem tornar endarrerar la nostra paraula. Res hi fa que els sublevats del 19 de juliol hagin arudit, pels seus fins de mals patriotes a cercar l'ajut del feixisme internacional. El front de Guadalajara ens diu prou clarament el què pot un poble que lluita per les seves llibertats, però, cal que els catalans, tots els catalans, tots els que tenen una família i una llar a Catalunya estableixin a l'entorn del nostre President Companys, com en els dies del seu captiveri, aquella unió sagrada que ens el retornà i que no hi hagi altra veu de comandament que la del Govern de la Generalitat, ni altres contingents al front que els de l'Ejército Popular Regular amb comandament únic, ni altres guardadors de l'ordre a la reraguarda que les forces dels cossos creats per aquest mateix Govern de Catalunya.

El nom de Companys ens ha portat dues vegades a la victòria i el seu nom ens donarà la tercera i definitiva victòria.

No pot consentir-se que duri un dia més la posició inhibidora de Catalunya quan tants germans nostres donen llurs vides, en altres fronts, per tal d'acabar amb el feixisme de dins i el de fora.

L'emboscada, l'incontrolat, el que posa traves al desenvolupament normal de qualsevol de les activitats del front o de la reraguarda no és un amic nostre ni un aliat, és un enemic, pitjor que els altres, perquè el tenim a casa, i hem de tractar-lo amb més severitat que als enemics de fora.

Sols així, obeint la veu del nostre President, podrem commemorar dignament aquell 14 d'abril.

JONNY WALKER

Ingrés al Magisteri
Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG
Colom, 24

A fora les caretes!

Despuntava l'adveniment de la segona República, i el poble amb ansia febril, elaborava els idols que en el demà serien els seus opressors, els seus enemics. De res servien les ensenyances de tant i tants moviments, en els que el poble havia aixecat del no res, idols populars, que al poc temps eren els seus enemics més ferotges.

Alcalà Zamora, Pérez Madrigal, i una sèrie de farsants, eren adoptats per les masses populars, que no es preocupaven d'exigir altres proves del seu amor al poble, que a seva pareria quasi bé grotesca, que no demostrava ni tant sols que posseïssin intel·ligència vulgar. Discursos pesats i monòtons, inacabables, catarates de paraules que no expressaven res, absolutament res, omplien d'admiració i joia a les masses populars, que elevaven a aquests homes a la categoria de governants.

De res havien servit els sens nombre de desenganys d'altres nacions, en què també, no per esperit de sacrifici, no per amor a la classe proletària, no per les persecucions sofertes, sinó pels abundosos discursos, havien aixecat idols, després i crudels després amb la classe treballadora.

Meravellava la paciència del poble aguantant discursos de varies hores, amb la meravellosa qualitat de no expressar res, ni un sol concepte original, ni una idea, quelcom que mostrés la capacitat més elemental. Sacs de paraules que es desinflaven com qui esquinça un globus amb un ganivet; fum, gasos que s'esparramaven per a tornar a no ésser res, sense deixar el més mínim record. Després d'escoltar un discurs de varies hores, teníem de preguntar-nos amb admiració. Què ha dit aquest home? No havia dit res, absolutament res; vaguetats, figures o procacitats de mal gust, com les del bufó, que ocupa ara un lloc d'importància en el feixisme: Pérez Madrigal.

En l'actualitat, dins el moviment revolucionari, s'han infiltrat xarlantans d'aquesta mena, gent sense escrúpols, que acompanyen a totes les revolucions aprofitant-se de les mateixes. Aquesta gent, aquests fantotxes, avui com ahir, estan situant-se, per a vergonya nostra, als

llocs de responsabilitat, i la història dels desenganys del poble treballador i honrat, amenaça tornar a ressucitar.

Admira la candidesa del poble antifeixista; admira que sense coneixement profund de les persones, basti un xic de figura i xarlataneria per a inspirar la més cega i absoluta confiança. Què pot estranyar-nos que hi hagi gent que tingui fe amb els Sants, si nosaltres per a elevar als altars als homes, no exigim més proves que un carnet sindical o bé un rebut d'afiliat a un partit polític?

Les idees són com els llampecs, instantànies; a base d'idees no poden fer-se discursos; la expressió de l'home intel·ligent és breu; l'expressió del xarlatà sense escrúpols, és pesada, llarguíssima, com els discursos d'Alcalà Zamora.

Es precis que el poble antifeixista i democràtic reaccioni, és precis que tots nosaltres reflexionem i reaccionem també; això no pot continuar per més temps així; estem prop de l'abisme; estem forçant uns nous idols que demà seran els nostres enemics (avui ja ho són, però tenen tapada la cara). Ja n'hi ha prou! Examinem als homes de tingudament i sense passió, examinem amb tota escrupolositat el seu passat, la seva conducta, fem Comitès sindicals i classe de depuració, amb republicans també, doncs un republicà que professi amb lleialtat les seves idees i sigui sincer, sempre serà un element revolucionari; busquem els histrioters, busquem als farsants, busquem als que canvien de camisa segons els hi acomodi i foragitem-los dels càrrecs que avui ocupen, posant-los en observació; vigilem sobre tot als nous revolucionaris, dels que es feien revolucionaris després del 19 de juliol.

El perill no està amb els companys lleials i provats dels diferents Partits del Front Popular, no. El perill està en els que, essent feixistes ahir, són revolucionaris avui: farsants i envejosos, plens de vanitat i mancats d'escrúpols, que es creuen merèixer-ho tot.

El verdader revolucionari no vol càrrecs ni té ambició.

ARGUMENT

¡HOMENATGES!

Sense homenatges, sense festes, va transcórrer l'onze de febrer que altres vegades ens va servir per a organitzar actes públics i festivals per tal d'enaltir la memòria dels patriotes que proclamaren la República en aquella data.

Es va creure amb molt bon sentit, que el millor homenatge que es podia fer per aquella República, era treballar pel triomf de la nostra, i així es va realitzar.

I en aquest 14 d'abril, data de la proclamació de la nostra República, torna a resorgir el mateix dubte. Fer festa en homenatge a la República o treballar?

Tothom que es dongui compte dels moments greus que estem atrevessant, sap molt bé que la seva obligació és la de treballar pel triomf de la República, i l'aixafament del feixisme, intensificar el treball per augmentar la producció, lones mentre tinguem a les trinxeres els nostres soldats, fills del poble, que no tenen jornades assignades, ni festes assenyalades, no temim ningú a la reraguarda cap bret a celebrar una festa ni amb el pretext de celebrar la proclamació d'aquesta República, que en un dia de sol, de rialles i de visques del poble vàrem proclamar, i que sis anys després tantes llàgrimes i tantes tragèdies està costant al poble per a fer-la veritablement seva.

Es va pensar fer un acte d'adhesió al nostre President Lluís Companys en aquesta data.

Lluís Companys sap que té sempre, en tot moment, l'adhesió incondicional de tot el poble treballador i honrat.

Sap que tothom, que dintre la seva ànima sent la llibertat de Catalunya: està sempre al seu costat, en els moments dels triomfs perquè són d'alegria pel poble català, i en els moments de responsabilitat i perills, perquè són moments de prova i de lluita i lluitar sota el comandament del President (o de qui el representi) és un honor.

I en aquesta data del 14 d'abril, el millor homenatge a Lluís Companys, és ésser fidels a la seva orientació i els seus moments.

Ésser disciplinat, obeir al Govern, el representi qui vulgui, entregar-se en cos i ànima a tot quan suposa quelcom pràctic per a guanyar la guerra.

No fer política de partit, que quan sigui arribat el moment de comparèixer davant l'opinió, davant el poble, aquest ens pugui jutjar, no per la quantitat sinó pels fets en favor del triomf.

Estar prest a la veu del President, i quan ell ordeni tocar el clarí de guerra, tots en peu, a les se-

DOS NOMS.....

Conyac CATALÀ
Vermut MONOPOL

Ingrés al Magisteri
Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG
Colom, 24

vos ordres, sense mirar perills, pensant només en Catalunya i en la República.

Si així ho fem, serem dignes de l'hora del triomf. Del contrari, som indignes d'aixafar terra catalana per molta catalanitat que posem en les nostres paraules, i per molt que cantem els "Segadors".

Per això avui, 14 d'Abril i en tot moment, el millor homenatge al President de Catalunya, Lluís Companys, es obeir les seves ordres, i les del seu Govern, i respondre sempre a la seva crida amb un: Present!

ENRIC VIANA

Companys - Catalunya

Vet ací dos noms. Companys home lluitador de fondes ambicions democràtiques. Lliberal i republicà de soca i arrel. Lluitador incansable. Ungit per la voluntat sobirana del poble representa i simbolitza avui, ocupant la més alta magistratura de la nostra terra, a la nostra Pàtria.

Catalunya és i deu ésser avui més que mai el nostre símbol. Una guerra sense pietat promoguda en nom d'uns ideals de pàtria i de religió, hipòcritament sentits, ens han embolcallat en la més gran de les tragèdies. Catalunya vol ésser, deu ésser avui com sempre exemple rord i guia. Catalunya complidora dels seus deures, diu als germans de les terres d'Ibèria: Junts, agermanats avant sempre. Cap al triomf de la llibertat dels homes i dels pobles. Cap a una nova Pàtria on la justícia social ens deixi viure a tots els homes sense rancúnies i odis de classes com a bons germans.

Catalunya. Es un poble viu, conscient. No deserta mai de l'estricta compliment del seu deure. La seva veu es deixa sentir en aquests moments d'inquietud i de fricansa. No

Perfumeria i Perruqueria

per a senyores

• JOAN •

Rambla 14 d'Abril, 43
TARRAGONA

recordeu les manifestacions magniques, desbordants, que no fa gaires dies voltaven els carrers de les nostres viles i ciutats? Era un poble en peu que vol anar endavant pel camí del dret, de la justícia, de la germanat. Era un poble que s'aixeca magestuós davant de les hostes feixistes i amb gesta masele crida des del fons de la seva ànima: Avant sempre, per Catalunya, per la República, per la Llibertat i per un nou esperit de justícia social.

Companys, Honorable President de Catalunya, avui que recordem el sisé aniversari de la proclamació de la segona república espanyola, i que no oblidem la teva gesta magnífica realitzada a primeres hores de la tarda d'aquell gloriós dia del 14 d'Abril de 1931 permete'ns que fèssim arribar la nostra veu fins a la magestat del teu càrrec per a dir-te: Catalunya, confia, com sempre amb tu!

RAMON NOGUES I BIZET

Atacar Companys, és atacar Catalunya!

Sis anys

14 d'abril 1931 - 14 d'abril 1937

Avui fa sis anys que el nostre estimat President de Catalunya, En Lluís Companys, proclamava des del balcó de l'Ajuntament de Barcelona, i en nom del poble barceloní, la República o sigui el règim de justícia i llibertat.

Avui fa sis anys que En Lluís Companys acompanyat de tots aquells homes esquerrans i proletaris, es dirigí en companyia d'En Francesc Macià, "l'avi" dels catalans, a la Diputació, avui dia Generalitat de Catalunya, a proclamar amb aquest darrer la República Catalana, al mateix temps que s'hisaven juntes per primera vegada les banderes barrada i tricolor.

Quantes coses han ocorregut en aquest interval de sis anys!

Avui no podem commemorar l'adveniment de la República amb aquella joia dels altres anys, per trobar-nos en una guerra que podem qualificar l'europea, on uns "renegats" generals que es diuen "nacionals", ajudats per tropes mercenàries, italianes i alemanyes assetgen Madrid, per tal de poder-hi entrar, cosa que no ho aconseguiran encara que comptin amb l'ajut de tot el feix internacional!

Ens trobem com hem dit abans, en temps de guerra, i no és hora de "manifestacions", ni de celebrar actes, quan tenim tants germans nostres en els diferents fronts de combat.

Catalans! El nostre deure d'avui és el de palesar l'admiració que sentim envers aquest home que ocupa la presidència de Catalunya, persona que crec que no en podríem trobar al arde millor.

L'únic acte nostre h'adésser homenatjar al President de Catalunya, en Lluís Companys i fer-li patent una vegada més, l'apoi que trobarà en tot moment en tots els

antifeixistes que estiguin al costat d'ell, i que estan disposats a anar on calgui per a defensar les llibertats d'una terra, que prefereix: "MORIR DRETA QUE NO VIURE AGENOLLADA"

Qui no recorda amb joia la gesta heròica d'en Lluís Companys a la nit del 6 d'Octubre on des del Palau de la Generalitat proclamà l'Estat Català dins d'una República Federal?

Qui no recorda aquella frase històrica que digué als militars que entraren a la Generalitat, fracassat ja el moviment: "COM A PRESIDENT DE CATALUNYA EM FAIG RESPONSABLE DE TOT EL QUE HAGI PASSAT"?

Qui no recorda l'enteresa d'en Lluís Companys quant li varen comunicar que el Tribunal Suprem l'havia condemnat a 30 anys de presó?

Qui no recorda els 17 mesos que estigué empresonat al Puerto de Santa Maria en companyia d'altres consellers de la Generalitat?

Qui no recorda tots els sacrificis que ha fet i està fent per a la unió de tots els antifeixistes de

Catalunya?

El que ha fet el President de Catalunya, en Lluís Companys, mai se li podrà agrair!

Avui dia en que veiem que certs elements volen fer desmerèixer l'actuació honrada de Lluís Companys, no podem ni debem callar un moment més!

Avui 14 d'Abril, al cap de sis anys de l'esdeveniment de la República, Catalunya està més que mai al costat del seu estimat President.

Catalans! Antifeixistes! A la primera crida del nostre President de Catalunya única autoritat de la nostra terra, hem de cridar tots junts i en veu ben alta:

PRESIDENT DE CATALUNYA PRESENT!

RAMON COLL

Catalans! El President de Catalunya exigeix de tothom el compliment sagrat de les consignes base de la victòria antifeixista.

Jardineria col·lectivitzada

Rambla 14 d'Abril, xamfrà Carrer Cañelles

Ofereix al poble de Tarragona i comarques els seus serveis per a tota classe de bodes i enterraments, comptant amb gran estoc de flors dels gustos més refinats; així també el millor en plantes d'adornament per a casa i per replantar jardins.

DEMANEU PREUS:

JARDINERIA COL·LECTIVITZADA

Obra del poble per al poble

La nau de Catalunya travessa el mar tempestuós de la guerra i de la revolució. Tot el poble està embarcat en el mateix vaixell. Dintre d'ell hi va tot: hisendes i vides. I el que encara val més que la hisenda i la vida: el tresor d'il·lusions nascudes de les tradicions, els afanyos de superació, les cobejances d'un pervindre millor del nostre troç d'Humanitat, que és Catalunya.

Tots dins de la nau compartim el mateix destí: ens salvarem tots o tots ens enfonsarem. La nau d'un patró clarividient i generós. És Lluís Companys. Catalunya és diu avui LLUIS COMPANYS. Ell, a dirigir la maniobra, nosaltres, a executar-la; amb disciplina, amb silenci, amb sacrifici i esperit d'abnegació. És el preu de la victòria.

La victòria de Catalunya i d'Espanya. La victòria de la llibertat damunt l'esclavatge. La victòria de la llum sobre les tenebres.

VISCA CATALUNYA! VISCA LLUIS COMPANYS!

MANUEL GALES

Companys! Companys!

Companys! Companys! quants records, quantes esperances, quantes realitats!

Des de què érem uns adolescents, amb els ulls oberts desmesuradament als esdeveniments polítics i socials, que aquest nom tan catalanesc ja sona a les nostres oïdes amb prometençes de lluita i d'emoció de combat.

Les agitacions i repressions que envoltaren els nostres vint anys ens deixaren desguiciats fins que en plena dictadura decadent aparegué novament a "El Diluvio" la firma de Lluís Companys que a Tarragona passava com a desapareguda puix que aquí el republicanisme que imperava no estava per esquerismes.

Mentrestant l'home que proclamà la segona República a Espanya passà a governar i començaren a ésser realitat aquelles promeses als pagesos, els treballadors de la terra.

Per a nosaltres tan identificats amb els postulats del President foren aquells dies de lluita al costat dels rabassaires una epopeia inextinguible.

Lluís Companys és l'home que sentint l'emoció del moment es decidí a fer el 6 d'octubre fent honor al gloriós U. H. P. d'Astúries i que

després sapigué mantenir dignament la seva posició, contribuint així al triomf electoral del 16 de febrer, triomf que segurament no hauria escapat de les mans dels republicans si Companys hagués governat a Madrid.

La constant agitació i la vida de lluita que ha tingut de suportar el nostre President de sis anys ençà li han fet tornar els cabells blancs però no li han aplanit el cor ni li han retut el coratge i la voluntat i avui després de nou mesos de guerra i revolució el nostre poble té més fe que mai en ell.

El nostre poble confia en aquest home que és un manat de nervis emocionals, que té una sàbia i honrada perspicàcia política que el mena al triomf per la glòria de Catalunya. Els treballadors catalans, tant els del camp, com els de la ciutat, els de xoc com els de l'Intel·lecte, tenen plena confiança en el nostre President, perquè saben que la seva intel·ligència política dominarà les dificultats, perquè pugui ésser un fet la revolució, la unió dels treballadors del nostre poble i la victòria dels nostres combatents damunt els rebels i del feixisme internacional.

SALVADOR MASET

Ingrés al Magisteri
Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG

Colom, 24

IDEAL CINEMA

Dimecres 14 d'abril

Tarda, a les 5; Nit, a les 10

Gran aconeximent a profit de les milícies

1.ª La grandiosa pel·lícula espanyola

Rosario la cortijera

2.ª Selecte programa de varietats a càrrec dels mateixos protagonistes de la pel·lícula.

Cal que tots hi assistim i així donem el profit per als nostres germans que lluiten al front.

Espigolant

Rovira i Virgili escriu a "La Humanitat" sobre la victòria assolida per Van Zeeland sobre el feixista Degrelle el següent paràgraf:

"Fuig de Bèlgica el malson. El fracàs de Degrelle és un fracàs general dels enemics del liberalisme, i una prova claríssima de la virtualitat del sufragi universal en els països prou educats políticament.

Cal posar de relleu que la victòria de Bruselles ha estat obtinguda per la unió de tots els partits populars, i que la clerecia belga—diferentment d'altres clerics—s'ha posat al costat del poble en la lluita contra el feixisme amenaçador.

Els punts de vista exposats dia rera dia, des de les nostres pàgines coincideixen d'una manera absoluta amb l'editorial d'ahir de "Diari de Barcelona". Vegeu-ne sinó els següents paràgrafs:

"Dóna la casualitat simptomàtica que els ultra-revolucionaris, els màxims dirigents de l'anarquisme (?), del comunisme i del socialisme a Catalunya gairebé tots són forasters; els qui porten les directrius, són castellans, a Catalunya parlen en castellà amb menyspreu de la nostra llengua.

Són nous dissonants de la unitat nacional catalana. És un nou lerrouxisme que ens ve del Sud i de Ponent. Uns amb el mirallet estult d'un federalisme vacu. Altres amb un declarat centralisme de tonalitats dictatorials.

I així, uns i altres, amb rara coincidència, mantenen al caire de l'abim el prestigi i la vitalitat del país. Per l'egoisme d'unes prerrogatives; per l'interès d'unes realitzacions programàtiques; es a dir, per l'interès de cleda. Les necessitats de Catalunya, no comptem. El triomf sobre un enemic que es deixava per anihilar de i destruir la nostra petita nació, no comptem.

Als catalans han regats ens per tota assegurar el triomf de la Revolució Catalana".

La "Soli" es fa ressó del que ella creu campanya injusta de calúmnies en contra de la C. N. T. i de la F. A. I. amb la finalitat d'apartar aquestes organitzacions de la direcció política del país. Diu:

"En Espanya se nos ataca atribuyendonos toda suerte de despropósitos. Pero aun se guardan las formas. A pesar de todo, la campaña se verifica con sordina; seguramente para que no nos escamemos. Más en el área internacional, la cosa no es igual. Ya no se usa la sordina. Se nos ataca abiertamente echándonos toda clase de desmanes. La calumnia y la falsedad son utilizadas con la intención de hundir nuestro prestigio revolucionario, adquirido a través de toda una vida consagrada a la causa del proletariado."

Serà qüestió que els difamadors rectifiquin o de què alguns elements canviïn de procediments?.

"Diari de Reus" parla de les eleccions celebrades el passat diumenge a Bèlgica i referint-se al favorable resultat de les mateixes acaba:

"Espanya caldrà agrair la gesta del poble belga, el qual, sortint per les seves llibertats, ha ajudat eficaçment la causa del proletariat espanyol en lluita contra tots els feixismes."

Treball" en un article encapçalat per la magestuosa i immortal figura de Francesc Macià compara i treu conseqüències de dos dates històriques el 12 d'Abril de l'any 1931 i el 12 d'Abril de 1937 tot dient::

"Sis anys d'experiències inigualables. Sis anys de lluita per a subsistir Sis anys en el transcurs dels quals de menyspreats som avui l'exemple del món. Del món antifeixista i liberal que vol viure una vida millor.

Un poble que és capaç de resistir els anys d'experiments com aquests que hem passat, és un poble digne d'ésser lliure. Un poble capaç de marxar al costat dels grans pobles transformadors de la Humanitat."

NOTES INFORMATIVES

Demà no hi haurà diari

Demà, i degut a les bases de treball dels tipògrafs d'aquesta localitat, no es publicarà "LLIBERTAT".

Més cues

Ahir foren aprovades les expensades de tabac. Amb aquest motiu durant el matí en alguns estancs hi hagué llargues cues amb l'única variant de què aquesta estava composta tota d'homes. A la tarda s'acabà novament el tabac.

El cobrament dels pisos.

D'acord amb el decret suara dictat per la Generalitat donant normes per a l'administració de la propietat urbana, avui celebrarà celebració reunió el Consell Municipal de Govern per tal de nomenar la Comissió que determina l'esmentat decret així com també prendre les mesures necessàries per tal de donar una immediata realitat al mateix.

Personal.

Amb ús de llicència es troba a la nostra ciutat, el nostre país i bon amic Joan Gibert, solista de la Banda Republicana.

El Comissari Delegat d'Ordre Públic a Barcelona.

Ahir marxà cap a Barcelona per tal de conferenciar amb el Conseller d'Ordre Públic, Artemi Agüer, el Comissari Delegat Joan Rodríguez.

A la nit estigué de retorn.

SASTRERIA MODERNA

GRAU - ESCODA

:: Grans novetats ::

Plaça República, 53, pral.

TARRAGONA

Tribunal Popular

A l'Audiència es veié ahir la causa contra Amadeu i Josep Busquets, pare i fill respectivament, de Montbrío, per suposades activitats feixistes.

Presidí el vis-president, Espuché; actuant de fiscal, Vaguer.

En les seves conclusions el fiscal sol·licità per Amadeu Busquets el desterro, i pel fill la pena d'un any i mig de reclusió.

La prova testifical fou en extrem

Magatzem de terrissa, pisa, Cristall, vidre, majòlica, porcel·lana i garrafons

Gran assortiment en vaixelles i cristalleries

MARTI PIQUE

Rambla P. Iglèsias' 25
TARRAGONA

favorable als processats i d'acord amb la mateixa el fiscal modificà les seves conclusions, sol·licitant l'absolució pel pare i tres mesos de reclusió pel fill.

El Tribunal dictà sentència absolutorià.

Nota de la Redacció. — Pel última vegada hem traduït una nota en castellà procedent d'un centre oficial. Aquesta Redacció no està disposada a transgredir més davant d'actituds poc respectuoses vers el nostre idioma.

Pèrdua

Ahir al matí, a la Plaça President Macià, en el trajecte que va del Bar Miramar a la parada de l'autobús, foren perdudes 355 pesetes en bitllets.

Hom agrairà dels bons sentiments de la persona que els hagi trobat, el seu retorn.

FARMACIA CENTRAL

Tarragona

ESPECTACLES

Teatre Tarragona

Avui, tarda: Company'a de Sar-sueles:

"El miliciano" i "La del manojo de rosas".

Nit: "El miliciano" i "La taberna del puerto".

Saló Modern

Tarda i nit, cinema:

"Cop per cop", maniobres de l'exèrcit popular rus, i "La toma de Siétamo".

Pere Gibert Vidal

Materials ceràmics de Construcció i Sanejament

TARRAGONA

Rbla. 14 d'Abril, 14 i 16

Teléfono, 1178

Comissaria de Defensa. Tarragona

Es prega la presentació immediata a la Comissaria Militar d'aquesta Plaça del ciutadà Josep Alvarez Pérez, de la 33 Brigada mixta per tal d'assabentar-lo d'un assumpte interessant.

AJUNTAMENT de TARRAGONA
Departament d'Agricultura

Aquesta Conselleria, fa avinent als camperols en particular i al públic en general, que les oficines del dit departament, han estat traslladades al propi Ajuntament.

El que es fa públic pels efectes conseqüents.

Tarragona, 13 d'abril del 1937.— El conseller-regidor, Agustí Batalla.

Ortografia Catalana
Castellana
Correspondència Mercantil
General
Càlcul-Comptabilitat
Taqui-Meca
APODACA, 7
No hi ha vacances

Acadèmia Cots

Sota el control de l'Escola Nova Unificada

CENTRE ESPECIALITZAT EN L'ENSENYANÇA PRÀCTICA MERCANTIL

Sistema intuïtiu aplicat individualment

Aproveiteu les hores lliures

Professorat especialitzat

Peritatges - Idiomes

Batxillerat-Cultura general

Oposicions - Repassos

Hores: 9 a 12 i 3 a 10 nit

Telèfon 1532

Honoraris mòdics

Vaixells pirates a les nostres costes

El "Canaries" i el "Cervera" bombardegen Vinaròs, Benicarló, Ràpita d'Alfacs i Castelló

Ahir, a les 6'10 de la tarda aparegueren davant Vinaròs, dos vaixells facciosos que hom suposava eren el "Canaries" i el "Cervera", els quals feren foc sobre la població, disparant gran quantitat de bombes.

Els vaixells es dirigiren seguidament a Benicarló, Ràpita dels Alfacs i Castelló, disparant també

gran quantitat de bombes, sense aconseguir cap dels objectius que es proposaven.

Afortunadament no hi ha hagut cap desgràcia personal.

A les nou de la nit els vaixells encara bombardejaven Castelló.

El tinent coronel Alvarez Samper, acompanyat del comissari polític Oliva, recorregué la costa.

L'autoritat, i que per tant, tot acte de coacció o amenaça exercida damunt d'ells serà considerat i sancionat com a acte de desacatament a l'autoritat, i

2. Que, en els moments actuals el fet de defraudar fluid elèctric no pot ésser tan sols considerat com un perjudici a un particular o empresa determinada, sinó com un deliberat propòsit d'obstrucció o sabotatge a la nova economia, i que en aquest concepte, els Comitès o Consells d'Empresa interessats hauran de denunciar, directament, als Tribunals Populars els frats comprovats pels seus funcionaris inspectors autoritzats.

Es obligació dels ciutadans contribuir tant com puguin a dignificar la nova societat, essent per a això indispensable que tothom compleixi el seu deure, no per por o coacció de l'autoritat, sinó per propi convenciment.

El contrari fora pitjor que totes les corrupteles del règim burgès, feliçment anihilat pel poble."

d'aquest interessant campionat s'etablix la següent:

CLASSIFICACIO

P. Pallach	13	11	0	2	217	129	35
CADCI	13	9	2	2	262	170	33
E. Comerç	13	9	1	3	218	143	32
E. Treb. A.	13	8	1	4	229	172	30
C. Esports	13	6	1	6	150	161	26
E. Treb. B.	13	3	1	0	180	223	20
C.E. Llamp	13	2	0	11	190	259	17
Penya Brú	13	1	0	12	96	285	14

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels cescs:

998

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Reproduïm de "La Humanitat" el següent article:

Avui i demà...

"Manuel Cruells, a la seva Secció diària "Moments", de "Diari de Barcelona", escriu cròniques amb un estil vibrant i ingenu, propi de l'entusiasme juvenil de què està posseït. De vegades sembla un deixeble de Rou seau, que explica amb un desencaix amarg les trifugues de la seva vida espiritual. A la seva ploma, el catalanisme, la revolució, la guerra, agafen un aire eteri i conceptual. M. Cruells fa una mica com aquell personatge de Madame de Sevigné, que agafava les seves idees per fets i en resultava un feix adorable de bells conceptes. Sembla com si el món, per a Manuel Cruells, fos un "carroussel" que volta entorn de la seva personalitat intel·lectual, entorn de la filosofia pròpia que s'ha creat a través d'una experiència joveçana.

Diumenge parlava d'Euzcadi i sorgia, naturalment, la comparació amb Catalunya?

"Aquí que hem sofert traïcions, oeseracions, aquí que la doctrina ha restat desplaçada i gairebé perseguida, aquí on els homes dirigents del catalanisme no han fet res més que claudicar i tornar a claudicar, l'interesa d'Euzcadi té la força

d'un retret, té la força d'una lligó d'austeritat i d'honradesa de principis."

Són paraules greus. No les com: partim perquè, tanmateix, solem especular no pas amb conceptes, sinó amb realitats. Ben cert que Catalunya podia fer més. Però, qui no podia fer més? No hi ha res més descoratjador que reguir pas a pas aquesta campanya de desprestigi de Catalunya. Quan hom pensa que Madrid, durant tres mesos, va prendre tranquil·lament cafè, mentre nosaltres portàvem el front de Catalunya a Aragó, quan hom pensa que Terradellas signava, l'endemà del 19 de juliol, uns decrets posant totes les grans indústries al servei de la guerra, quan hom pensa, Manuel Cruells, romàntic etern, que les noies de les fàbriques de tubs de carmí fan càpsules, i els obrers de la pólvora "es tanquen sols en un departament perquè si hi ha una explosió mori un sol home", quan hom pensa en un passat, potser superat, d'intrigues quiet en el seu dia s'explicaran, hom no pot comprendre que es parli de "la força d'un retret". I és que, per a Manuel Cruells, alguns exiliats semblen ésser una obsessió. Per a mi l'obsessió és l'obrer que "es tanca sol per morir sol". són uns amics que són al front i sempre havien estat antimilitaristes. Per a mi l'obsessió és fer retrobar Catalunya als catalans, és fer la síntesi d'aquest gran procés col·lectiu que viu la nostra Pàtria.

La Pàtria no són uns conceptes, ni uns homes — que tampoc no ens en falten, tanmateix, de gloriosos! — sinó la col·lectivitat, el poble, la realitat vivent i eterna. La resta és pura anècdota."

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Tel. 1197, 1
Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

Hotel del Centre

Rambla 14 d'abril, 63 :::: Telèfon, 1232
TARRAGONA

Funcions líriques al Teatre Tarragona

Per avui, tarda i nit, té anunciades dues extraordinàries representacions líriques la Compnyia Socialitzada d'Espectacles Públics, de la qual formen part, entre altres artistes de primera categoria, Maria Teresa Planas i Vicenç Simón.

Les obres escollides per aquestes dues funcions commemoratives de la proclamació de la República són "La del manójo de rosas" i "La tabernera del puerto". Si els noms dels artistes que hi prenen part són coneguts del nostre públic per les seves excel·lents dots com a cantants, el títol de les dues obres augmenta la qualitat de l'espectacle.

Es de creure que els tarragonins tan aïmats de les funcions selectes, no deixaran perdre una avinentesa tan favorable com aquesta que els ofereix el Sindicat d'Empleats d'Espectacles Públics de la nostra ciutat.

GUARDIAS

Llibreria::Papereria
Objectes d'escriptori
Material escolar
Impremta::Religadures

TARRAGONA
Pl. de la República, 53
Telèfon, 1484

Filharmonica de Tarragona

El proper diumenge, dia 18 del corrent, es celebrarà el concert que anunciarem i que anirà a càrrec de la gentil i notable pianista Isabel Martí Colín, amb un programa grandios.

Artista de positives realitats, consagrada pels públics més exigents és avui dia, una de les concertistes de major prestigi i que ha aconseguit un dels llocs capdavanters del nostre món musical.

En aquest concert executarà l'obra descriptiva del nostre distingit mestre Xavier Gols, "El llogaret en festa".

ELS FRAUS 'ELECTRICITAT

Nota de la Conselleria

"Assabentada aquesta Conselleria que un gran nombre d'usuaris de fluid elèctric falsegen, per diversos procediments, les indicacions dels comptadors, ço que representa un frau en perjudici de la col·lectivitat en general i dels treballadors dels serveis d'electricitat en particular, entén que cal posar a ratlla els autors del vergonyós abús esmentat.

A tal efecte, aquesta Conselleria fa públic, per al coneixement de subministrants i abonats, el que segueix:

1. Que els funcionaris dels Serveis Tècnics encarregats per les disposicions vigents de practicar inspeccions i aixecar actes dels dits fraus tenen en el compliment de la seva missió, el caràcter d'agents de

Joier i Rellotger

• Aumatell •

Angel Guimerà, 4
TARRAGONA

Secció esportiva

BASKET-BALL

CAMPIONAT LOCAL "III COPA TARRAGONA"

Resultats i equips dels partits jugats abans d'ahir, corresponents al Campionat Local "III Copa Tarragona".

Al camp de l'avinguda de Catalunya:

Penya Pallach, 13 punts.

Bové, Bargalló, Pallach (8), Jiménez (2) i Rius (3).

"C. A. D. C. I." 11 punts.

Roig, Ros, Huguet (3), Naval 6 i Rodríguez (2).

Arbitre - Odena

"CASAL D'ESPORTS", 13

Garcia I, Cabré, Recasens (2), Garcia II (4), i Riñó (7).

"CLUB E. LLAMP, 7

Ferraz, Pallàs (2), Vidal, Fortuny (3) i Guinovart (2).

Arbitre, Jiménez.

"PENYA BRU" 8

Brei, Andreu, Nadal (4), Beà i Casellas (4).

"ESCOLA TREBALL B", 14

Vaqué I, Massoni, Avià (6), Rodríguez i Vaqué II (8).

Arbitre, Pallach.

Al camp de l'Escola del Treball:

"ESCOLA TREBALL A, 15

González, Cerveró, Lerin (4), Prunera (2), i Assamà, (9).

"ESCOLA COMERÇ", 22

Babot (1), Lerin (1), Rovira (10) Martí, Odena (10) i Barrera

Arbitre, Huguet.

Després de la penúltima jornada

Si necessiteu articles de ferreteria, fumisteria, quincalla, Maquinària agrícola, estris de cuina, pisa, cristalleria, porcel·lana, fantasies per a presents, joguines, etc. etc., cap establiment més assortit i econòmic que els

Magatzems Tarragona

A. GUIMERA, 9-11

TELEFON, 1827

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi

Baixada Misericordia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1

—Tel. 1848

TARRAGONA

PAGESOS DE CATALUNYA:

A desgrat de l'època avançada en què ja ens trobem, a Catalunya hi ha camps de blat i d'altres cereals que pugen migrats. Això vol dir que hi ha hagut pagesos que no han seguit prou bé les instruccions que, al seu temps, el Departament d'Agricultura va donar per tal de compensar la manca de sulfat d'amoniac amb aplicacions escalonades de nitrats.

La manca d'ufana d'aquests camps vol dir que els cereals pateixen "gana de nitrògen", és a dir, que no han rebut prou nitrats. Cal, doncs, que els pagesos cuitin a fer unes bones escampades de nitrats en aquests camps. Encara hi són a temps; d'altra manera, la collita serà migrada.

PAGESOS DE CATALUNYA:

Enguany, més que mai, Catalunya necessita que la collita de blat i d'altres cereals per a l'alimentació de l'home i del bestiar, sigui extraordinàriament abundant. I sou vosaltres els obligats a realitzar els sacrificis necessaris perquè això sigui possible. La Conselleria d'Agricultura i Proveïments us garanteix que els vostres esforços seran premiats i que els vostres productes obtindran el preu remunerador que compensarà el vostre treball i que us farà sentir plenament confiats en el Govern de la Generalitat.

Cinema Teatre Tarragona

Avui dia 14 Abril :: Tarda, a les 5'30

GRAN ESDEVENIMENT LIRIC

L'entremés d'Eugeni Sánchez

El Miliciano

Els divos dels divos

MARIA TERESA PLANAS i VICENTE SIMON en

La del Manojó de Rosas

Nit, a les 10

La Tabernera del Puerto

Les localitats seran numerades.

Cafè de Tarragona

Rbla. 14 d'abril, 51

Telèfon, 1730

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Des de la Generalitat

Interrogat pels periodistes el secretari del President, ha manifestat que no tenia cap notícia que fa-

cilitar-los-hi referent a noves reunions relacionades amb el problema polític.

Front d'Aragó

Un cop de mà de l'exèrcit republicà

La nit passada les nostres forces del sector Sur-Ebre han realitzat un cop de mà sobre les posicions faccioses del poble d'Orzo, en les quals l'enemic ha intentat defensar-se desesperadament, i va tenir que evacuar els seus reduïts conada l'empenta dels nostres atacants ajudats per un grup de dinamiters. Hem fet als rebels 9 presoners i els hem capturat grans quantitats d'armament, municions, material de fortificació, queviures

i 500 caps de bestiar.

Al sector d'Osca hem rebutjat enèrgicament tota els contraatacs que fa l'enemic. Es incalculable el nombre de baixes que fins ara han sofert els facciosos. A la zona fortificada de l'Ermita de Santa Quiteria, solament hi ha assetjats un nucli facciós que es defensa al reduït de l'Ermita. Igualment s'han rebutjat totes les reaccions enemigues per a recuperar altres posicions perdudes i salvar les seves forces assetjades les quals es troben en una situació difícil.

Front de Madrid

de trencar el nostre front per tal de socórrer els rebels de la Ciutat Universitària.

Contingut enèrgicament l'atac els nostres soldats s'han llançat a un fort contraatac i els rebels han hagut de replegar-se a les posicions primitives.

La nostra aviació ha bombardejat eficaçment el Monte Garabita i camins que hi menen.

Les nostres forces han fortificat les posicions darrerament conquistades al Cerro de l'Aguila.

S'ha combatut amb molta intensitat al Pont dels Francesos on l'enemic intentava reconquistar el terreny perdut i auxiliar els facciosos de la Ciutat Universitària, però les nostres tropes han aguantat heròicament i han aconseguit frustrar els propòsits dels rebels.

Al front de Guadalajara foc d'artilleria, així com a la província d'Àvila.

Tranquil·litat a la resta dels altres fronts.

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 18; mínima, 9'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h. 748'7; a les 18, 750'3.

Força del vent: A les 8 h., vent fresc; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18 h., NW.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 2.

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat proposa que avui la tomba de Macià sigui coberta amb terra de totes les comarques catalanes

Ahí a la tarda, la Comissaria de Propaganda entregà la següent nota a la Premsa:

"Per a demà, dia 14 d'abril, el Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la Direcció General de Radiodifusió, ha organitzat un acte simbòlic a la tomba del que fou primer President de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià.

Demà es compleixen sis anys que el que és actualment el nostre President, proclamava la República des del balcó de l'Ajuntament de Barcelona i poc després Macià, a la Generalitat, confirmava les paraules de Companys, declarant una realitat la República Catalana.

Aquest any, la commemoració del 14 d'abril té per a nosaltres un record i una esperança. Record de l'home que encarnà la unitat de la nostra terra i esperança d'un de-

mà de llibertat guanyat pels seguidors de l'obra del plorat "Avi". D'acord amb les circumstàncies que aquest any travessa la nostra terra, l'acte de lema només serà un símbol. El de cobrir la tomba de Macià amb terra de totes les comarques de Catalunya. L'acte sols serà oficial, per a les autoritats de Catalunya, els representants de les comarques i també els dirigents de les entitats d'esquerra, els quals són pregats d'assistir amb l'ensenyeta de l'entitat.

No havent tingut temps d'avisar particularment a totes les entitats i Consells municipals interessats, preguem als companys que formen part dels mateixos que es donguin per invitats a l'acte acudint demà a les onze del matí a Montjuïc, davant la tomba del que fou en vida primer President de la Generalitat de Catalunya."

El poble nordamericà és favorable a la causa del poble espanyol, diu l'escriptor ianqui John Dos Passos

València. — John Dos Passos, el famós escriptor nordamericà, ha fet les següents manifestacions:

—En començar la guerra, certs elements catòlics, particularment els jesuïtes que disposen de molts diners, realitzaren una campanya de propaganda molt intensa. La gent estava mal informada i per consegüent el seu judici no podia ésser imparcial. Aquesta situació ha canviat poc a poc, sobretot perquè en general els corresponents de guerra nordamericans han estat molt honrats i sens cap dubte més lleials que la política dels seus periòdics. La variació de l'ambient ha estat lenta però segura.

Actualment el gran públic és francament favorable a la causa del poble espanyol. Gent de totes les confessions, inclús molts catòlics, es senten identificats amb la vostra causa i ho demostren amb donatius.

Malgrat les deficiències d'organització i dels inconvenients amb què hagué de lluitar la labor en pro de la veritat, s'ha aconseguit que aquesta s'obris pas en mig de la campanya de calúmies tan intensa com no s'havia vist des de la que es féu contra la revolució russa.

A pesar d'estar molt ben informat, m'ha sorprès l'ordre perfecte que s'observa a la reraguarda, les facilitats que he trobat per a tot i el respecte que se sent vers els estrangers que és superior que abans. He vingut per carretera, he tingut d'utilitzar bons per la gasolina, però això no reporta cap destorb. M'ha resultat molt agradable no veure per les carreteres i camins els tricorns de la guàrdia civil que

eren molt pintorescos però que tenien un aspecte sinistre.

He pogut observar un entusiasme viu, una vitalitat vigorosa en el poble. Crec que els espanyols són els que destruiran el feixisme a Europa i per consegüent al món. Això serà un gran bé. El feixisme descansa sobre la negació i l'agressió. No ha pogut realitzar res constructiu.

Segueix parlant de l'ambient favorable que va aconseguint en el món sencer el Govern popular, de la premsa nordamericana que ha variat per complet, de la campanya que realitza a Amèrica Malarau, que és d'una sinceritat, i de les recents manifestacions de simpatia exterioritzades per Charlie Chaplin, Clark Gable, James Cagney i altres artistes cinematogràfics. Per cert que Franco ha prohibit en el territori que sofreix el vasallatge de Burgos, films en els quals intervinguin aquests artistes. Franco — ha acabat dient John Dos Passos — acabarà per tenir de prohibir tot el que arribi d'Amèrica.

Antifeixistes! El nom de Lluís Companys mereix el nostre sacrifici i ajuda per la guerra i per la victòria!

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

Bar Restaurant Rosales

Rbla. Pau Ignècias, 11 :: TARRAGONA :: Telf. 1438

C. N. T.

U. G. T.

C. AUTO-TRANSPORT I ELS SEUS DERIVATS

Garatges—Transport de mercaderies—Taxis—Recanvis—Tallers
Automnibus per a excursions—Servei regular de línies a: Tarrago-
na, Vilaseca, Cambrils, Vilaplana, Aleixar, Maspujols, Porrera, Riu-
decòls, Borges, Alforja, Castellvell, Almostrer, Riudoms, Montbrió,
Montroig, Vilanova d'Escornalbou, Pratedip, Colldejou, Morell, Po-
bla, Constantí i Hospital de Sang de Cambrils.

ADMINISTRACIONS:

Plaça Roja (Prim) n.º 5 i Gaudí n.º 2 REUS

Telèfons: Taxis, 500; Camions, 285; Omnibus, 115

Avinguda 14 d'Abril (Bar Nin) TARRAGONA

Telèfon Bar Nin de Tarragona, 1428

Per a informes i preus consulteu als diferents departaments

La revolució en marxa i triomfant ha fet possible aquest servei que
tan honor fa a la causa de la reivindicació del proletariat

¡Al servei del Poble!

U. G. T.

C. N. T.

El gran míting d'anit

Els homes de la U. G. T. i P. S. U. exposen el "Pla de la Victòria"

El poble, cansat de viure voltat d'irresponsables, aprofita els actes d'aquesta naturalesa per a patentitzar llur adhesió als principis de dignitat i honradesa

"L'Ordre Públic no pot servir els interessos dels grups incontrolats i de la gent irresponsable", JORDI BENAJAM

"Ha costat la misèria al camp el volguer imposar un determinat sistema d'explotació durant la guerra civil"

"La política del govern anterior és una política d'unanimitat", MIQUEL VALDÉS

Al Teatre Tarragona se celebrà anit el gran míting organitzat per la U. G. T. i P. S. U. C., per tal d'exposar al poble el Pla de Victòria.

Ocuparen la Presidència els consellers municipals, David Valle Floresvi, els oradors i una distingida representació de companyes.

Repartides pel local hi figuraven algunes pancartes al·lusives a l'acte.

En començar, a les 11'30, el company Valle exposà amb breus paraules el motiu del míting, fent la presentació dels oradors:

CARME JULIA

Parla en nom de la U. G. T. i P. S. U. C. D. que la seva organització ve avui a exposar les consignes necessàries per a obtenir la victòria decisiva, victòria que no ha d'ésser obra d'un partit sinó la de tot un poble que lluita per la seva llibertat.

Afirma amb brillants paraules que no és possible fer la guerra i la revolució simultàniament, sinó

que cal primer guanyar la guerra per tal de fer una revolució veritable.

Exposa el Pla de la Victòria, afegint que tothom ha de lluitar sota la bandera de la República legalment constituïda.

Acaba insistint en la necessitat de guanyar la guerra per a bastir una societat nova.

PERE AZNAR

Els homes de la U. G. T. i P. S. U. C. — diu — ens presentem davant el poble. Què diran els companys lluitadors de Madrid i Andalusia de la nostra actuació, ací, a Catalunya?

La nostra terra que havia d'ésser baluard inexpugnable de la lluita és convertida en terreny de discòrdia, culminada en una crisi que fa 19 dies que dura i que no l'han provocada els homes de la U. G. T.

Contràriament al que diu la C. N. T., que la contrarevolució avança a la nostra terra, el que passa

és que a Catalunya manca un Govern que governi.

Censura els companys de la C. N. T. als quals diu, que en parlar d'unitat cal ésser lleials, no volent mai imposar una voluntat contra el parer d'un altre sector d'obrers. Davant la lluita present no n'hi ha prou amb una unitat obrera: cal una unitat antifeixista, amb els treballadors de la terra i els petits industrials, que no han explotat mai els treballadors, i amb els republicans lleials. Cal un ampli front compacte, per a poder vèncer el feixisme internacional.

JORDI BENAJAM

En nom de la U. G. T. diu que aquest acte respon a la necessitat que s'ha produït a Catalunya amb motiu de la crisi.

El Pla de la Victòria — afegeix — no respon a un esperit sectari, sinó que respon a un pla popular.

A Catalunya — diu — les coses no poden continuar per la trajec-

tòria actual car no pot continuar l'existència d'un govern que no governi o no pugui com no existeix a València. Allí hi pogut ésser perquè el poble viu la guerra. A Catalunya, nosaltres, hem estat titllats de reformistes, perquè volem la creació d'un exèrcit que ens porti la victòria, com s'ha fet a la resta d'Espanya, mentre aquí nosaltres dedicàvem els nostres esforços a fer experiències revolucionàries.

El nou Govern de Catalunya ha de governar amb un programa ampli que permeti anar a la ràpida estructuració d'aquest gran instrument que ha d'ésser l'exèrcit. Què no se'ns digui que Catalunya no té les reserves necessàries per a portar-lo a la pràctica, car nosaltres contestàrem que són majors les reserves que materialment es llancen sense resultat pràctic. (Aplaudiments.)

La pagesia catalana és culpada i amenaçada de què els productes s'han apujat; nosaltres, avui, eis hem de reivindicar i hem de dir que els culpables d'aquests augmentos són la pluja dels Comites que existeixen. (Grans aplaudiments.)

Cal una política fèrria d'ordre públic — afegeix —. El Govern anterior aprovà uns decrets d'Ordre Públic, perquè aquest no ha de servir, per aconseguir aquelles coses que només representin interessos nefasts (aplaudiments.) Nosaltres, per a portar a terme aquest programa entenem que cal mantenir el front antifeixista car en això existeix el secret de la nostra victòria.

Propugna per una unitat d'acció entre ambdues centrals sindicals, aconseguida però, a base d'una col·laboració lleial entre els obrers (aplaudiments.)

Acaba demanant de tots els afiliats de la U. G. T. i P. S. U. C. el compliment del pla que ens ha de portar a la victòria.

MIQUEL VALDÉS

Aquest moment que ara vivim és el més greu que viu Catalunya. Sembla que s'hagi oblidat, en gran part, el camí de la victòria; sembla que es vulgui condicionar el formar part d'un Govern.

Es o no és una veritat que mercè a la política del Front Popular expulsàrem el jou de la clerecia, després del 16 de febrer? És una veritat que el 19 de juliol, lluitant contra un exèrcit organitzat, si no hagués estat la unió dels treballadors avui Catalunya estaria en mans del feixisme?

Hi ha algú a qui no li costa res dir reformistes als altres, però diu-menge gràcies al reformisme a Bèlgica s'ha pogut vèncer novament al feixisme.

El dissabte, aquests homes deien que els obrers s'enterraven. Això no és obstacle perquè dilluns diguin que els obrers han guanyat una gran batalla. Així no costa gaire endevinar els fets. Cal però una unitat de pensament.

Aquesta política nostra, dirigida a guanyar la guerra, se l'ha volgut titllar de reformista. Nosaltres, amb tota cordialitat i respecte els farem entendre el seu error.

Volem un Govern que actuï amb una responsabilitat davant els obrers; no estem disposats a continuar un camí confús: es necessària una política clara i davant la crisi hem confeccionat un Pla clar i senzill, que entenem ens ha de portar a la victòria.

Aquest no és el nostre programa però és el necessari per a guanyar la guerra. Parlem del programa del camp. No som enemics de les collectivitzacions. Quan sigui possible, però per convenciment i no amb imposicions, hi anirem. Alguns que han volgut fer-ho han pogut veure rius de sang i la misèria als nostres camps. No és cap crim donar la terra dels burgesos explotadors als que l'han regada amb la seva suor, per tal de què

l'explotin com vulguin. Demanem una política econòmica a la ciutat. Es paguen setmanalment quatre milions de pessetes a obrers que no produeixen. Això no vol dir que es vagi en contra dels nostres companys sinó aquests que en nom de redreçar una economia han volgut cobrar cent trenta-cinc pessetes setmanals sense pre-luir res. Així, per molts discursos que es facin no s'endregarà mai una economia.

No volem continuar així car entenem que és una necessitat guanyar la guerra per a poder salvar l'economia. Aquesta política de salaris no pot continuar.

En el moment present uns companys plantegen la crisi i la U. G. T. no està disposada a claudicar novament.

Algú potser creurà que és una rivalitat, no. Són punts de vista que cal defensar. Nosaltres, que hem estat al lloc d'inferioritat adhuc davant la petita burgesia, que ha d'ésser un gran suport de la massa obrera, hem estat en un pla de veritable sacrifici. Sabiem que seria difícil resoldre aquesta crisi. Si la C. N. T. té conflictes plantejats amb els seus afiliats, han de reconèixer però que nosaltres també tenim els nostres compromisos amb la massa.

No podem tolerar que en un Govern on s'han pres acords per unanimitat, es pretengui per una organització determinada dir que no volen ésser més fre de la revolució. Si demanar el compliment dels acords presos és frenar la revolució, nosaltres estem disposats a discutir-ho.

Si la política no s'entén així, si després d'aprovar els decrets no es volen complir; nosaltres no volem continuar per aquest camí d'irresponsabilitat. O governem com cal tots o que governin sols; sinó que s'apartin i deixin governar.

Amb el Pla de la victòria recla-guerra, car entenem que la indústria mem la cartera d'indústries de tria catalana no ha donat el rendiment que devia.

No presentem però qüestió tan-cada, car la C. N. T. vol Defensa, Indústria, Comerç i Assistència Social i Sanitat. Això representa el control de tota la vida econòmica de Catalunya; això entenem que per respecte a la nostra organització no pot ésser, doncs entenem que té dret a tenir una cartera, que pugui donar una satisfacció als nostres afiliats.

Com podem conformar-nos no tenir Treball ni Obres Públiques quan des de que Treball l'ha tinguda un home de l'organització no ha portat cap feina coercitiva? Obres Públiques, que és la part més vital ha estat absorvida amb la seva major part per la Conselleria de Serveis Públics, quedant-li com a única feina la d'arreglar les carreteres i els ponts per tal de què s'hi puguin passejar tots els valents de reraguarda. Hem tingut la Conselleria de Proveïments amb una guerra a mort des del començament. La Conselleria de Justícia, la de les penes de mort. Les hem mantingut però sense queixar-nos.

Ara no podem acceptar-ho majorment després de la solució, on tant sols demanàvem un document privat exigint el compliment dels decrets. Verbalment hi estàvem tots d'acord però a l'hora de signar ja no fou així.

Per a acabar, nosaltres demanem una cartera: indústries de guerra o defensa. No és demanar molt. Que no digui ningú que el reformisme saboteja la revolució. Cal parlar clar. Jo ho faig d'una manera objectiva i sinó es pot arranjat que sigui el President de la Generalitat qui ho resolgui.

Acaba dient que el Pla presentat no es partidista: és un camí per a resoldre la crisi, camí que comparteixen una gran quantitat d'obrers de la nostra terra, per tal de constituir un govern que governi, imposant la voluntat de tot un poble.

El president dona per acabat l'acte.

La República:

necessita homes aptes.

La Revolució:

exigeix: Cultura, Instrucció,
Progrès.
Perfeccioneu-vos!
Unicament a

L'Acadèmia Roig

Sota el Control del C. E. N. U.

15 Professors Doctors, Llicenciats, Mestres i Tècnics
TOTA MENA DE PREPARACIONS I CARRERES
Colem, 24 TARRAGONA Telèf. 1540

BAR NIN

RAMBLA 14 D'ABRIL, 39

RESTAURANT

BAR TARRACO

RAMBLA 14 D'ABRIL, 9

Els establiments més concorreguts de Tarragona.
Els establiments del proletariat tarragoní i de
les seves comarques.

Els establiments dels productes de qualitat.

Immens assortit en aperitius
i sanvitxos

Bar Nin - Telèfon, 1428

Restaurant-Bar Tarraco-Telèfon, 1429

Els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya de les comarques tarragonines fan palesa la seva adhesió al President de la Generalitat Lluís Companys i esperen que finalment la solució del plet polític de Catalunya reflectirà l'anhel de la majoria del poble català, enemic decidit de tota classe d'extremismes.

14 d'abril - 19 de juliol

14 d'abril:

Lluís Companys

Sis anys de República

Feia set anys que la dictadura deixava sentir el seu jou sobre el poble espanyol, i a Catalunya es distingia perseguint d'una manera ferotge tot el que tenia relació amb el nacionalisme o amb les reivindicacions socials.

Els patriotes i els obreristes eren empresonats continuament i a les ergastules s'aplicaven novament tortures i suplicis infamants.

Eren vius a la memòria els negres dies del Desembre, passats amb el cor travessat per l'espina punyent dels assassinats de Galan i García Hernández.

Tots els homes d'esperit liberal es preparaven. Les seves reunions, celebrades sempre en privat, protegides i encobertes moltes vegades per motius culturals o d'estudi, es convertien en estadis de conspiració.

Junt al republicà i al nacionalista hi veíem l'anarquista i el comunista. Els més diversos teoritzants de les idees, les opinions més contràries, s'agrupaven, s'agermanaven. Un sol desig, un sol pensament guiava aquest mosaic multicolor: Enderrocar la dictadura. Aixafar la monarquia.

Així, el republicà podria continuar sense dificultats els seus postulats democràtics. Podrien els nacionalistes exaltar el seu patriotisme. Podria l'anarquista divulgar les seves teories alliberadores. I els socialistes i els comunistes escamparien arreu el programa de Marx.

Estava formada la unió sagrada i ràpidament donaria els seus fruits. I els donà.

El 12 d'abril es guanyaren les eleccions i hores després la República era proclamada a Barcelona.

I el poble al carrer condensava en quatre paraules tot l'abast del seu pensament: Mori Cambó! Visca Macià! O sigui: Mori tot el que signifiqui opressió. Visca la Llibertat.

Avui, després del 19 de juliol del 1936, commemorem la proclamació de la República del 14 d'Abril mentre la Pàtria viu els moments més heroics de la seva història. La reacció de tot el món i fa la guerra barrant-li el pas obert vers la justícia social.

L'hora és molt més decisiva que la que precedí el 14 d'Abril, i malgrat això la unió sagrada, efectuada aleshores, no s'ha fet.

Volien alguns dels que formaren junts els quadres preparadors del 14 d'Abril imposar els seus principis contra la voluntat dels altres i el poble, l'home lliure que es rebella contra tota imposició, no ho vol acceptar. I la lluita que tindria d'ésser única, contra l'enemic únic, degenera en lluita d'homes i d'organitzacions menaçant perillosament el resultat final.

Commemorem la República del 14 d'Abril i esperem que això s'acabarà. Tenim fe i confiança en el pervindre i la seguretat de què els homes d'idees, els que pensen pel seu compte, veuen i comprenen la responsabilitat del moment i esperen confiats que els homes i les organitzacions deixaran de banda els seus particularismes per fer costat amb la màxima disciplina a l'home que representa i guia avui els destins de Catalunya per a poder així guanyar la guerra i consolidar la revolució.

Joaquim Fort i Gibert

D'ençà d'aquell 14 d'abril en què proclamàvem la nostra República, la de la Constitució i de l'Estatut, han passat per la vida política del nostre poble tantes coses transcendents, i hem arribat a una situació tan dolorosa, que, avui, a l'anàlitzar mentalment el camí recorregut, pocs republicans que siguin sincers amb ells mateixos, amb la pròpia consciència — en definitiva l'únic jutge inapel·lable per tot home honrat —, pocs seran els que no hagin de sentir-se acusats per llur actuació, per haver fet o haver deixat de fer: la República i amb ella Catalunya, han arribat a una situació de la que tots, poc o molt, tenim la nostra part de culpa. Però en els grans moments que vivim, de lluita al front i també — malauradament — de lluita a retaguarda, no és ocasió per a lamentacions: com en les catàstrofes, cal obrar, cal deixar-se de queixes i de propòsits més o menys platònics d'esmena, i, el que és necessari és una actuació ferma, decidida i activa.

El 14 d'abril del 31 significava per a Espanya un camí nou: la República; per a Catalunya una alliberació per la que lluitava d'ençà del 1714 en què perdía la seva llibertat nacional. El 14 d'abril d'enguany ha de representar també un nou retrobament, de la República amb ella mateixa, i de Catalunya amb la seva pròpia personalitat. Catalunya per als catalans de bona voluntat, que lluiten contra la rebel·lió i contra el desgavell de retaguarda.

S'han trencat, ara més que en aquell 14 d'abril, tots els vells motllos que empresonaven l'anhel de llibertat: tenim en les nostres mans un poble sortit de nou, talment com l'artista que ha de model·lar l'argila. Fem-nos dignes de l'hora. Avui, més que mai, sentim la necessitat d'un ordre — revolucionari, però orde —, d'una economia catalana — però economia, no desgavell — i d'una llei que vagi tan endavant com sigui possible, però que en el compliment es sigui inexorable per a tothom, d'un govern, compost de totes aquelles organitzacions que en aquesta hora tenen una representació i una responsabilitat. Si no ho fem així, la trista història dels 14 d'abril s'anirà repetint al llarg del temps, i mentre uns anys podrem llençar joiosos les nostres banderes al vent, altres tindrem que mantenir-les embolcallades en un vel de dolor i de vergonya.

Avui, com en el 14 d'aquell abril, hi ha a Catalunya un home que polaritza tots els anhels populars de la nostra terra: el President de la Generalitat. Catalunya té tota la seva esperança i ho espera tot de Lluís Companys. De totes les múltiples consignes llançades en aquests quasi vuit mesos de revolució, tal volta cap n'hi ha de tan catalana com aquella que ens imposa obediència al govern legal, i al dia en què aquesta obediència sigui un

Poc podíem suposar l'any 1931, quan plens d'illusió en l'esdevenidor proclamàrem la República a la nostra ciutat, després d'una sèrie ininterrompuda de lluites en pro del canvi de règim, que els continus desencerts dels nostres homes havien d'ésser la causa de la guerra civil actual, quins característiques en el que a salvatgeria es refereix seran difícils de suposar en cap altra contesa.

Perquè, els homes responsables de la direcció del país d'ençà del 14 d'abril del 1931 tenen una part molt crescuda de culpa del que està passant, almenys per nosaltres, republicans d'abans de la data que avui es commemora i que per aquest motiu estimem el règim i el seu contingut polític-social com ningú no hi ha cap dubte. Poques setmanes després de proclamada la República i davant la passivitat dels nostres homes en els afers transcendents la resolució dels quals havia motivat el canvi de règim, sense deixar de pertànyer a les organitzacions de tradició republicana i a catalanista que venien gaudint del govern del país, trencàrem moralment les nostres relacions amb els que, encimbellats als més alts llocs populars, semblaven encaminar llurs petjades per senderons fàctils. D'aleshores ençà hem estat els eterns rebels, gairebé els disformes sistemàtics. Els militants del partit de Tarragona — d'una manera general — no s'han sentit quasi mai representats pels governs en els quals els republicans tenien una majoria. No era que reneguessim de les doctrines motiu de les nostres lluites; tampoc perdiem la fe en l'esdevinador de la República. Senzillament, pel fet que en el canvi de règim no hi cercàvem cap satisfacció personal, com molts centenars de nous — vinguts a totes les variacions de la història, ens permetia viure allunyats de la pla-

ga burocràtica, que llavors com ara contribueix considerablement a les calamitats públiques, dels que tenien precisió d'obtenir quelcom i de tots els que estaven mancats del sentit proïsta que la vida exigeix. Aquesta independència que ens deslligava del compromís d'haver de donar noms falsos a les coses, de fer els ulls grossos i de transigir amb actes renyits amb la decència actituds tan escampades avui, en plena revolució — també ens permetia contemplar una ràpida desviació de la trajectòria que el nou estat polític-social semblava haver-se hagut de donar.

I la nostra disconformitat i la nostra rebellia eren compartides pels milers de militants de les nostres comarques que no perderen mai llur confiança en un dia millor. I la justesa de les nostres crítiques i situació ens ho confirmà, malauradament, la realitat. Una realitat democràtica. Un triomf electoral del que ara és el feixisme. I darreda d'ell, un 6 d'octubre i un 16 de febrer. I amb aquest darrer un canvi potser menys fictici que el del 14 d'abril però no prou mascler per destruir de socarrel el core contrarevolucionari que durant sis anys ha amenaçat aniquillar la nostra obra, que ha d'ésser l'obra del poble.

Però no és hora de lamentacions sinó de rectificacions de conductes. Doncs, bé; desitgem en aquest sisè aniversari de la proclamació de la República que les rectificacions de conductes en sentit favorable als interessos col·lectius siguin un fet. Obtingut això podrem cridar amb el cap ben alt:

Visca la República!

Josep Recasens i Jordà

del "Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya"
Francesc Pi i Margall

Les dues Repúbliques del 14 d'abril

En cada aniversari del 14 d'abril del 1931, quan sentim la fórmula de "la proclamació de la República", els catalans hem de tenir en compte que, en realitat, aquell dia gloriós van ésser proclamades dues Repúbliques: l'espanyola i la catalana. La proclamació feta per Francesc Macià no pot ésser oblidada per nosaltres.

Es que la República catalana va desaparèixer? Oh, no! Va desaparèixer només el seu nom en ésser instaurada, dies després, d'acord amb el Govern central, la Generalitat de Catalunya.

Sota el nom vell de Generalitat, va persistir la nostra nova República. Arran del 6 d'octubre va obrir-se un parèntesi fosc; però la victòria popular del 16 de febrer del 1936 va trencar-lo.

I avui enmig, de la guerra que ens ha estat imposada pel feixisme antirepublicà i anticatalà, la República nostra és més viva, més forta i més prometedora que mai.

La Generalitat és un Estat. La Generalitat és una República, República i Estat que van completant-se dins la perspectiva d'una Ibèria federal.

Per això en recordar la data del 14 d'abril, nosaltres recordem les dues Repúbliques; la catalana i l'espanyola. Recordem alhora els noms de Francesc Macià i Lluís Companys. I posem la llibertat del nostre poble en primera línia del nostre ideari humà.

Volem una República federal per tot Ibèria. I volem una República nacional per cada nació ibèrica. Catalunya té la seva República. Eusebi també. L'obra iniciada el 14 d'abril ha de completar-se. Nacionalment lliures, els pobles de la Península poden conèixer federativament.

Que en el 14 d'abril del 1938 hi hagi ja instaurada la República de Repúbliques que ha d'agermanar la unitat i la llibertat de tots!

A. ROVIRA I VIRGILI

14 d'abril

República i Autonomia

Avui, memorable data del 14 d'abril, sisè aniversari de la proclamació de la República espanyola, aquest modest cronista abandona el seu perllongat letarg comunicatiu que deures indefugibles l'allunyaren en contra de la seva voluntat del contacte espiritual amb els lectors de "LLIBERTAT", i amb gran satisfacció davant d'aquesta

fet i Catalunya, sota la presidència de Lluís Companys es senti governada per un govern de veritat, que s'imposi a tothom — per grat o per força —, aquell dia haurem guanyat la revolució: a Catalunya hi florirà un nou 14 d'abril més ple de realitats que aquell altre gloriós que avui commemorem.

Alfred Gilabert i Punsoda

lata històrica per la democràcia l'Ibèria, recobra per uns moments la llibertat d'expressió pel sol efecte de palesar la seva fe increbrantable en la victòria absoluta del poble per quina sagrada causa tots lluitem. Aquesta victòria no es farà esperar si tots i cadascú indistintament, sense vacil·lacions prestem als Governos de la República i de la Generalitat el nostre més ferm suport. Els dos Presidents Companys i Azaña han d'ésser la concreció d'aquests ideals.

Aquestes breus ratlles, doncs, són expressió sincera d'una adhesió incondicional vers la persona de l'Honorable President de la Generalitat, Lluís Companys, model de sacrifici i d'abnegació i guiatge únic de Catalunya després de la mort de l'estimat "avi" el Primer President del la Generalitat, Francesc Macià.

Francesc Cañagueral

Sugrañes, Impressor, — Tarragona